

VOID ZINE

NO:22

VOID ZINE NO:22

TEMMUZ 2020

Gördüğüne inanmayanlara selamlar olsun. Nedensiz bir inatla size merhaba demeye devam etmek ne de hoş bir şeymiş.

Siz, acıdan ve toplumdan muzdarip olanlara, psikosomatik sendromlarıyla başedemeyenlere, kas ağrısı çekenlere, varolmanın verdiği kasvete dayanamayanlara, aklına daha iyi bir fikir gelmeyenlere, nefes alma motivasyonunu tuhaf şekilde keşfedenlere, geçerken uğrayanlara, uğrayıp kalanlara, gözlerini kapatan gizli hedonistlere ve ihtişamlı bir sefillik içinde güzel yıllar tüketenlere müthiş bir haberim var:

Void'un 22.sayısı elinizde.

İçeride:

Shlohmo, Volkan Yalçın, Mo Gelber, Emre Varışlı, Eren Karatepe, Suhan Lalettayın, Ekin Metin Sozüpek Uluer Oksal Tiryaki ve Armonycoma or slt

Kapak: Alaca Katarsis

Arka Kapak: Alpha Rising

voidfanzine.tumblr.com

instagram.com/voidfanzine

twitter.com/voidzine

voifanzine@gmail.com

DÜŞÜNCE GÜCÜ ve KURBAĞALAR

Düşün altındaki kıcı, pürüzsüz bir yol gibi ve şeytanın çağırılması esnasında beliren mısır tanrısı, elindeki büyük asayla 'merhaba' diyor. Bir merhabanın bir şeyi yok. Bunu bizden esirgeyen semavi dinler şimdi kozmopolit evrende hangi boşluğa dolacaklarını düşünsünler. Mor ışık. Çünkü bir boşluğa dolmak zorundalar ve inanmak zorundayım, çünkü ateist olmak sıkıcı ve örgütlü, ikisinden de uzak durmamız gerek. Yine de sadece ibne devrimine tav olabilirim. Mor göz altı. İşkenceci, kabullenen heteroların hayatındaki zorluklara kafa yoramayacak kadar çok işimiz var. Düşün altındaki bir kıçtan çıktığım bu düşünce ağı benim mezarımdır. Ağzı burnu dağıtılmış bir sanat portresi. Her şekilde kafamın içine gömülürüm. Kafamın içinde büyük bir ağız var. Mısır tanrı ağzı. Peygamber ağzı. Dumanın son şeklini ya kalamış gibi, 80'leri yaşamış gibi, suyun akacağı yeri önceden bilen bir cadı gibi. Püsküllü ve karanlık objeler. Ters dönmüş ay ışığını fark edebilir misin? Şehir suyunun süzüldüğü kalça kıvrımları, elimde sigarayla onu izliyorum, gözünü açıp beni fark etmedi henüz. Ölümün bayrağı siyah saçları omuzlarında ıslak ve küçülmüş. Sonra gözlerini açıp bana bakıyor. Çükünü avuçlayıp sırtıyor. Bir kurbağanın öpülmemesi gibi. Çürük dilini uzat ve boy-numa dola. portresi. Her şekilde kafamın içine gömülürüm. Kafamın içinde büyük bir ağız var. Mısır tanrı ağzı. Peygamber ağzı. Dumanın son şeklini ya kalamış gibi, 80'leri yaşamış gibi, suyun akacağı yeri önceden bilen bir cadı gibi. Püsküllü ve karanlık objeler. Ters dönmüş ay ışığını fark edebilir misin? Şehir suyunun süzüldüğü kalça kıvrımları, elimde sigarayla onu izliyorum, gözünü açıp beni fark etmedi henüz. Ölümün bayrağı siyah saçları omuzlarında ıslak ve küçülmüş. Sonra gözlerini açıp bana bakıyor. Çükünü avuçlayıp sırtıyor. Bir kurbağanın öpülmemesi gibi. Çürük dilini uzat ve boy-numa dola.

Sırrı temin etmek için bedenini bırak.
tüm bilgileri bırak.
bu felsefe ya da maaşlı bir iş değil.
bu iyi dilekler değil.
zamanın ötesinde seni bekleyen gövdeye gideceksin
bir daha yeryüzüne basmak dahi istemeyeceksin.

EMRE VARIŞLI

AFİYETLE YİYEMEDİĞİ YIRMİSEKİZ YIL

Çağla sarhoşken çok komik şakalar yapardı ve cenazesini hayal etmeyi çok severdi.

Annesinin rahminden çıktığı an, oraya geri dönmeyi isteyeceğinden haberi yoktu. Göğün rengi modunu belirledi. Şubat soğuşunda, gece dört gibi doğmuştu. Karanlık biriydi ve karanlık bir rahimden çıktığını on beş yaşında farkedebildi.

İlk adetini gördüğünde, ölene kadar rahmini pak tutacağını ve oradan kimseyi çıkarmayacağına dair kendine söz vermişti. Kendine verdiği sözleri tutamayan biri olduğunu anlamasına daha beş sene vardı. Ne komik ki; son orucunu orta ikide tutmuştu.

Babasını andırıyordu ve bundan utanıyordu.

Üniversite yıllarındaki pepsi logolu cam küllük ve üzerine söndürülmüş vasat cigaralar onun en sevdiği arkadaşıydı. Ve aynı yıllarda karşılaştığı iki plansız gebelik, dedikoducu akrabalar için uzun zamanlı verimli bir malzemeydi. Güzel kararlar almak istedi, bazen aldı da. Boğaziçi Üniversitesi'ni terk etmesiyle her zaman saçma bir gurur duymuştu.

O sulh istiyordu.

Çağla öldü. Cerrahpaşa'da ölüm kokan bir odada, bilinci açık onu son gördüğümde, onunla ilgilenen şişman hemşirenin nezaketinden bahsetmişti. "Bulduğum ortamda kendimden şişman bir insan olması hoşuma gidiyor" dedikten sonra da gülmüştü. Onu son görüşüme, son gülüşünün buluşmasının bende hâlâ belli belirsiz hoş duygular uyandırıyor. Sanırım, bu küçük aptal avuntum beni bir süre daha idare eder.

Çağla'yı özliyorum. Yalnızca sinirlendiğinde, bana isimle hitap ederdi. Onun gözünde bazen kendini beğenmiş bir yavşak; bazen boş hayaller peşinde koşan yıkık herif, bazen vasıfsız bir keş, bazen armut kafalı şaklaban, bazen bir arkadaşın arkadaşı, bazen gürültücü komşu, bazen dertlerine düşük hisseden ortak, bazen de keşfetmek zorunda olduğu olduğu basit bir adamdım.

Bu naif olamamışlığın, bu boşluğu kucaklama aşkının ve bu yanlış yaşam öykülerinin ortasına kasıtlı biçimde çirkin bir elyazısıyla yazılmış gibiydik. Ve bazı insani değerlerin yerin dibine geçmesinde hepimizin olduğu gibi muhakkak Çağla'nın da bir payı vardı. Eğer, bir salyangozdan yahut bir turunc ağacından farkı olmadığını anlarsaydı günleri daha huzurlu geçebilirdi. Zarifçe gerçekleştirdiği kişisel yıkımı, eş zamanlı gerçekleşen toplumsal yıkımın yalnızca küçük bir parçasıydı. Gündüzleri küçülür, geceleri ise ecel perilerine bürünürdü.

Çağlayı severdim, diğer içi güzel insanları sevdiğim gibi.

Billboardlardaki ünlülere gereğinden fazla hayranlık duyan insanları aşağılamayı severdi. Bunaldım diyebilmenin bile büyük çaba gerektirdiği bazı gecelerde onunla insanlar ve ölüm hakkında o kadar çok konuştum ki... Hatırlıyorum da, vakti zamanında çok sevdiği ve çok seviştiği bir çocuğu nasıl da ezip geçtiğini iştahlı biçimde anlatmıştı. Keşke demişti, sorunlar, konuşularak çözülebilen şeyler olsaydı. Acaba o çocuk da cezaneyle gelmiş midir?

Kış, yavaş yavaş hükmünü yitirirken, hiç bir zaman *hoşçakal* deme alışkanlığı edinemeyen Çağla'nın gidişinden, bir Whatsapp grubu mesajı vesilesiyle haberdar oldum.

Cenazede, Çağla'nın annesi ve abisi bize birazcık bağırmıştı, biz de birazcık utanmıştık. İlk toprağı atan abisinin sinirli gözleri dakikalarca üzerimizdeydi. O günden sonra cezanelerde içki içmemeye karar vermiştim.

Çağla şanslı sayılır. Artık eve gidebilir.

Malesef ki, ben zaten evdeyim.

VOLKAN YALÇIN

isimsiz

Alaca Katarsis

NEREDEYSE

benim isim kaygı
varsayımlar köhne, hakikatimin cebinde
nefretli uzun ve ince gırtlaktan düşünce
doğarken bir baksalar ince bağırsaktan tersime
beyaz ve kirlenmiş manzaralı aşağı bir günde
söylesen onlara ayna sırlı, içini boşaltmayınca her şeyin
dar boğaza gargaraları tatlı gelmez hiç
boşaltsalar iltihaplı
manzarası aynı iyilikte görünen bir yılı
her gün arka arkaya düşmez hızlı
yalnızken bu kez izmaritleri sönebilir
yağmurların altında mağdur ağızlının
ateş kıvılcım hiç bulunmayabilir
cehennemlerinin kapaklandıkları dibinde
karanlıktan karanlığa dört ayaklarının üzerinde
iki kişiye değil, ateş ararken düzen böcek valentin düzeni,
tek kişilik tünelleri tabi göçebilir
yakınmak neredeyse meşgul edebilir
sevmezse siz aynı damarda sizleri
vaftizli başlangıç, pudralı ve bileyli
bıçaklar kesmezse zatıali, kendinizden koruyamaz ki
gemiye batırmayı kim isterdi
bir sürü denizde bir sürü zamanınız geçti
memnuni adımlılar nereden nereye kuş gibi
neyin tutsağı olacaklarını uçuştur seçti
otuzundan sonra kendini onaracaktı da beynin ensefaliti
patladı ve her şey uçarak bitti
rüyanın en hoş yeriydi

EREN KARATEPE

MUSLUK TAMİRCİSİ VE KİŞİSEL GELİŞİM UZMANI ADAM EV SAHİBİ GÜZEL KADININ GELECEK KAYGILARINI HUNHARCA DİNDİRİYOR

sadece soru. cevabı için akademik makaleler başında sabah-landığının kanıtı olarak instagram'a onlarca story atmayı gerek-tirmeyecek bir soru. eskaza işlenen bir cinayette "saat 02.50 su-larında neredeydin ve ne yapıyordun?" sorusundan ne yazık ki "tuvaletteydim ve otuz bir çekiyordum" diye sıyrılmayı güçleşt-i-recek, bin küsur şahit barındıran bir soru değil. "bunları biliyor muydunuz?" sayfalarındaki bilmeden ölmenin hiçbir şey kaybet-tirmeyeceği bilgileri anımsatmayan.

dokuzbeş yakalı madde bağımlıları, ölümlerinden sonra ismek kursunda tadımlık sanatkarlık edinme arzusunda - ahşap boyama, solfej, şan vesaire. dejenere şehirlilik hali, kirayı çıkara-bilmek için insanlıktan çıkmayı göze alan doğuştan sanatkar ci-hangirlipleri ise oldukça üzüyor. dikizde ihtisas yapan apartman kapıcısı, sakinlerinin apartmana giriş çıkış saatlerinin çetelesini tutmakla meşgul. çöpleri almak ve apartmanın genel hijyeninden mesul olmak uhrevi beklentilerini karşılamakta yetersiz kaldı. ahşap boyamak istediği rivayeti de kulaktan kulağa yayılmakta. günde üç adet sinir krizini öğün atlamadan geçiren erasmuslu üst kat kiracısı, ingilizce edilen küfürlerin kaçınıcı dakikadan sonra kulağa hoş gelmediğini keşfetmemizi sağlıyor. camdan dışarı uzanıp betonların altına bakınca ağza kopuk kol bacak tadı geli-yor,

peki banane olacak?

uranyum ticareti mi payıma kalan? adrese teslim aylık abonelik kutularından mı çıkacağım, egzajere işlevselliğimi savunarak? holding mi olacak soyadım, üremek başıma bela mı? bilimde bir çığır mı yoksa mememi mi açacağım canlı yayında? kurtarılmayanla harap. bitap. ve imm, bu yüzeysel çöküşü alkali suya ve antibakteriyel sıvı sabuna dokunmadan derinleştirebilmeyi başarabilirsem eğer kariyerimin #top10 başarısı listesinde ilk 3'e girebilecek mi avm sergilerinde halka teşhir edilen atıklarım?

belki. bir yetenek şovunda vücudumun gereksiz kısımlarını bükerken dört haneli sayıları birbiri ile çarparak toplumumun muasır medeniyetler seviyesi ile arasındaki uzun ince yolda kayda değer bir ilerleme göstermesine yardımcı olabilirim. ya da hafta sonumu doğu ekspresine binerek doğulu insanların kötü şivelerinden ve geri kafalılığından yakınlıkla değerlendirebilir; kendimden 35 yaş büyük bir herifin nikahlı escortluğunu üstlenerek kalkmak bilmez emektar sikine göstereceğim iltimas ve yoğun ilginin sonucunda beş para etmez bir komedi filminin galasında jimmy choolarımla magazin kameralarına gülücükler saçma hakkına sahip olabilirim. güncel ve gelecek parametreler dahilinde asla rihanna olamayacağımı kabul ettim, nihayet koka-inin su gibi aktığı milyon dolarlık bedenlerle dolu bir partiden sonra travis scott'la yatma hayalime elveda diyebilirim. ve bununla baş edebilmek için kaydolacağım uluslararası bir sertifika programında "sevme"ye görgüsüz üst kat komşumdan kat komşumdan başlayabilir ve özbenliğimde yer edinen şekilcilik, çıkarcılık, bencillik, aymazlık, umarsızlık ve şerefsizlikle barışabilirim.

evrene gönderdiğim mesajlar dönmek üzere. çakralarımın hatırına kendimi bağışlıyorum. patlayan musluğu ve sel alan stratejik hamleleri bağışlıyorum.

bir gün sizleri de bağışlamak üzere,

Suhan Lalettayın

BEBELAC GENERATION

Ronaldo- Zago
bira sigara
tehlíkeli ve yasak
seste uzmanlaşmak için
çeşitli sertifikalar
var sınavlar
var boş araziler
var koşman için
rekreasyon alanları
kapalı spor salonları
etüt merkezleri
bir şeyin eğitici kısmından
faydalanmak için
bebeğin posasını
ceninden çıkarmak için
ne gülünç
zaten bilinmiş olanı
öğrenmek
seni deliğinden
çıkarmak yılanı
deliğine geri sokabilmek
İçin bir sebep

O Marmara'da yaşayan
son köpek balığı
derin deniz canlısı
ve burada asla barınamaz
lakırdısı..

Her şeyin üzerine soda içersin
olan biten budur
içeriye girsin ve oradaki pencereye
biraz daha duvar ekersin
gürültüye ve sessizliğe
maruz bırakılırsın
eğer uslu durursan
suyun altında
nefes bile alabilirsin

ve müzik bir süre daha devam edebilir:

Ucuz yazılara göz atmak güç ister
sığ sohbetlere tahammül edebilmek
sebeup ve kabiliyet ister
ve bu gezegende olan biten
sadece buna karşılık verebileni ilgilendirir

Seni değil.

Böylece kabus bir süre daha ertelenebilir:

bir yangını izlemiştik daha çocukken
ahşap ev herkesin gözü önünde yanıyordu
anne ve çocuklar için geç kalınmıştı
ve işin daha da trajik tarafı
baba itfaiye çalışanıydı

ve her şey bittikten sonra
diğer çocuklarla küllerin arasında
bিরer dökük hikaye arıyorduk
her şey bütünüyle küle dönmüştü
herkes kusuyordu
heybesindeki her acı ezgiyi
ve Orta Doğu, anne karnında
Beethoven for babies dinlemek için
doğru yer değildi.

Kendine mukavemet işinde
ustalaşmak için
yok etme arzusu
yeniden harekete geçinceye dek
çocukların işi yangın izlemek

Dünyada hiçbir şey
sersemlemiş balığı yakalamak kadar.

Kısaca çocuklarınız sevinçle
bisiklet sürüp sikişecek
ateşten arta kalan o hibrit kırlarda
ve bunu Hürriyet gazetesi yazacak!

Dünyada hiçbir şey
sersemlemiş bir balığı yakalamak kadar
basit değil.

ULUER OKSAL TİRYAKİ

LAST KISS

FOTOĞRAF: MO GELBER

Bu fotoğraf 2012'de Manhattan'da Mo Gelber tarafından çekildi. O dönemde 26 yaşında olan Russel Murhpy ve 28 yaşındaki Alexis Creque, bir barın duvarına grafiti yapmak, tutuklanmaya direnmek ve grafiti malzemeleri bulundurmak(?) suçlarından tutuklanıp Manhattan Ceza Mahkemesine götürülüyor. Anı pozlayan Mo Gelber, bu fotoğraf ile bir yarışmaya katılmaya hevesleniyor lakin yarışma şartnamesine göre fotoğrafını çektiği kişilerden izin alması gerek.

Fotoğrafı Facebook hesabına yükleyip "Bu kişileri tanıyor musunuz?" notuyla paylaştık tan sonra fotoğraf kısa sürede viral oluyor... Ertesi gün hapisten çıkan Alexis Creque, fotoğrafçı Melber'a ulaşıyor ve Melber'ın dediğine göre fotoğrafı çok seviyor. Sevgilisi Russel serbest bırakılınca kadar fotoğraf izni için imza atmayacağını söylüyor. Grafiti sanatçısı Russel, avukatının yönlendirmesiyle izin vermeye yanaşmıyor çünkü bu durum mahkemede olumsuz bir etki yaratabilir. 'CASH4' ismiyle de tanınan sokak sanatçısı Russel Murphy, bir süre hapis yattıktan sonra ilk duruşmada suçlu bulunuyor ve sekiz günlük zorunlu toplum hizmeti cezasına çarptırılıyor. Fotoğrafçı Gelber, istediği izni alamadığı için yarışmaya katılamıyor. CASH4 ise bu olaydan iki yıl sonra Manhattan ve Brooklyn'deki grafitileri yüzünden tekrar tutuklanıp hapse giriyor. Özetle:

1- Grafiti suç değildir.

2- Makinanızı yanınızda taşıyın, her an her şey olabilir

SHLOHMO

Ya da kimlikteki ismiyle Henry Laufer. 1990, Los Angeles doğumlu avangard müzisyen ve multi-enstrümantalist.

Shlohmo, argoda Yahudi anlamına gelmektedir

Gürültü çıkarmaya on dört yaşında başlayan güzide kardeşimiz, lise son sınıfa geldiğinde, arkadaşlarıyla WeDidIt(2008) isimli müzik kolektifinin kurucularından biriydi. Kolektif hâlâ aktiftir ve bünyesinde: D33J, RL Grime, Groundislava gibi LA menşei elektronik müzisyenler bulunmaktadır.

Bu dönemde (2009) ilk kısa çaları *Shlo-Fi*'yi yayınladı ve devamında 10 EP, 3 stüdyo albümü, toplama albümler, tekliler, remixler falan filan derken, on yılı aşkın süredir bizi klas bir müzik bombardımanına tuttu-tutmaya da devam edecek gibi görünüyor.

Shlohmo'nun erken dönem çalışmaları daha soyut ve avangard hiphop olarak nitelendirebilcekken, yıllar geçtikçe daha sert, kimine göre şehvetli ve kirlili synthlerle daha sinematik ve eklektik bir sounda yelken açtı. Gezegenin bir çok kentinde, sıradışı hipnotik sahnelerini sergiledi.

Dark Red (2015) albümündeki 'Buried' şarkısının videosu, işitsel bir sunumun, gözle nasıl muazzam bir ilişkide olabileceğinin kültleşmiş bir örneğidir. Ürpertici kurgunun retro bir sinematik estetik ve kaliteli sanat yönetimiyle harmanlanması yönetmen Lance Drake'in elinde ve kafasında çılgınca vurucu bir şeye dönüşüyor. Bunun her ikisine de şükürler olsun.

The End (2019) albümü, daha depresif ve klostrofobik bir atmosferde ilerlemesine rağmen glitchy ve sıcak soundu ile saçma bir şekilde ters etki yaratıyor. Ve tuhaftır ki bu derdo albüm, dinleyiciye canlı ve saçma bir enerji ile geliyor. Aksak davullar, güçlü gitar ve synthlerle bezeli mevzubahis son albümde, **Rock Music** şarkısında Shlohmo ilk defa kendi klibinin yönetmenlik koltuğuna oturuyor ve kurgusunu yapıyor. Bana sorarsanız hoş bir iş ortaya çıkarıyor.

Shlohmo ile tanışmak isteyenler için küçük bir playlist yerleştirdik, röportajlarından seçmece çevirdiğimiz pasajları okurken güzel bir arkaplan müziği size eşlik edebilir.

Shlohmo – Buried (+video,Yön: Lance Drake)

Jeremiah – Fuck You All The Time (Shlohmo remix)

Shlohmo – Hopeless (+video, Yön: Nick Walker)

Shlohmo – The End

Shlohmo – Places

Shlohmo – Ten Days Of Falling

Shlohmo (feat. D33J) – Apathy

"Müzik yaparken aklımda olan son şeyler kelimelerdir. Bu benim için, sözcüklerden ya da görsel imgelerden ziyade duygusal ve içgüdüsel bir anlatıdır. Sadece duygularla çalışıyorum, bunu yaparken aklımda belirli görüntüler oluyor ama bunların hepsi soyut imajlar. Bu görüntüleri hareket ettirmek ve bir yere götürmek istiyorum. Müziğin ilginç kılan şeylerden biri de şu; spesifik olmanıza hiç gerek yok, gerçekten muğlak bir olay. Mesele; 'Tamam, ben bir hikaye anlatacağım. Bu da benim ana karakterim' gibi bir şey değil.

"İnsanlar beni bir janra yapıştırmaya çalışıyorlarmış gibi hissediyorum. Her sene dillere pelesenk olan yeni bir janrla beni ilişkilendiriyorlar, benim müziğim aynı kalıyor ama aynı sene benle ilişkilendirilen janrın ismi değişiyor. Şu ana kadarki kariyerimde(ya da ne bok demek isterseniz deyin) galiba sekiz farklı müzikal janr ile ilişkilendirilmiş olabilirim(...) Müziğimde çağdaş içeriklerin çok fazla olmaması için çabalıyorum. Zamansız bir şey olmasını istiyorum. Beni sık sık beni kategorize etmeye çalışmaları komik geliyor"

2015, HighsNobiety, by Nico

"Bence hoş müzik, zaman içinde ayrıksı bir yerde duran müziktir. Bir şey, çok temiz ya da dijital olduğunda böyle bir yerden değil de, sanki bilgisayarın içinden geliyormuş gibi oluyor(...) Dark Red'i yaparken kullandığım ana synth Roland Jupiter-6'ydı. Bir kaç yıl öncesinde babam hediye etmişti, oldukça eski, 80'lerden kalma bir şeydi. Babamın da aleti bana verirken, 'artık şu eski boktan şeyi kullanmak istemiyorum' der gibi bir hâli vardı."

"Müzik, artık tam zamanlı işim olduğu için biraz daha sorumluluklarım artıyor. Bad Vibes'ı yayınladığımda üniversiteyi bırakmıştım ve müziği eğlence için yapıyordum. Şimdilerde ise bana her işimde ne yapmam gerektiğini söyleyen binlerce Twitter yorumlarını engellememle kötü bir şöhret yapmış olabilirim."

2015,PileArt,by Dani Marsland

"Evrenin bizi özleyeceğinden emin değilim(...) **The End(*)** benim için, dünyaya meteor çarparken koltukta sigara içmektir. (...) ve bu son sahnenin müziği de, bence sessizliktir"

(*) Shlohmo'nun son albümünün ismi

Vice, 2019, by Justin Staple

ÖRNEK BİR AİLENİN GÜNLÜK FAALİYETLERİ

volkan yalçın

ARMONYCOMA OR SLT - VOİD ZİNE İÇİN MİXTAPE

- 01- 01- Gruppo di Improvvisazione Nuova Consonanza - Warum
- 02- Odd Nosdam - The Diss Co.
- 03- Adrian Younge Systems_(instrumental)
- 04- Scott Matelic - passin' me by (remix)
- 05- DJ Skizz - SuperFly ft. YL & Starker
- 06- The Third Eye Foundation- In Bristol With A Pistol
- 07- Fred Frith - Fingerprints
- 08- Goblin -Death Dies (Film Version, Part 2)
- 09- Can - Spanish Drive
- 10- Dj Shadow & Cut Chemist - Toro Toro
- 11- Pierre Henry & Michel Colombier - Too Fortiche
- 12- Alexander's Dark Band - Space Donkeys On Crack
- 13- Cut Chemist - Mean Gene feat. Edan
- 14- Laraaji - I Am Ocean
- 15- Dj Signify - Dirty
- 16- Liars - Why Midnight Walked But Didn't Ring Her Bell
- 17- Burial - Subtemple
- 18- Bill Laswell [Hashisheen. - Slogans & Book Of The Highest Initiation
- 19- Richard Pinhas - Short Transition
- 20- Boom Bip - The Unthinkable Feat. Buck65 (Venetian Snares Remix)

<https://armonycoma.bandcamp.com>

Ayrım ! Söyle ona:
Yürümesin, klinik, yaramla

-Siniyor mu salt anlam; yorumsamaya?

(Rastlanırsa) manayı;
'yılların itmesiyle
sarıya nemli resimlerin
yaslı yardımına' yor.

-sızlanma.

A	Y	R	I	M	S	Ö	Ş	L	E	Ö	N
A	Y	Ü	R	Ü	M	E	S	İ	N	Ş	L
İ	N	İ	Ş	Y	A	R	A	M	L	A	S
İ	N	İ	Y	O	R	M	U	S	A	L	Ş
A	N	L	A	M	Y	O	R	U	Ş	S	A
M	A	Y	A	R	A	S	Ş	L	A	N	I
R	S	A	M	A	N	A	Y	I	Ş	I	L
L	A	R	I	N	İ	Ş	M	E	S	İ	Y
L	E	S	A	R	I	Y	A	N	E	M	Ş
İ	R	E	S	İ	M	L	E	Ş	İ	N	Y
A	S	L	I	Y	A	R	Ş	I	M	I	N
A	Y	O	R	S	I	Ş	L	A	N	M	A

Yukarıdaki şiir Perec'in iş şu kaidelerine uyarak yazıldı:

- a- 144 harften oluşan bir metin yaz.
- Bu metnin harflerini yatay satırlarda 12 birim, dikey sütunlarda da 12 birim olacak şekilde teker teker diz ve böylece bir matris oluştur.
(Bu metni öyle bir şekilde yazmalısın ki bu yöntemle dizildiğinde...)
- Her bir satırdaki 12 harfin 7'si sessiz, 5'i sesli olmak zorunda.
- İlk satırda kullandığın 6 harf, sonraki 11 satırın her birinde tamamiyle tekrar yer almak zorunda.
- Bu 6 harfin hepsi farklı harfler olmalı. Mümkünse dilin az kullanılan sessizleri de aralarında yer almalı.
- 6'sı haricinde 1 sessiz harf de her seferinde boş düşmeli ki bu harfler 6 sembolüyle karşılanacaktır. (Müzikteki "fug"ü anımsatır)
- Bu matrise yerleştireceğin metin bir şiir olmalı. Dilsel anlamda çıkışsız kelime ve harf öbeklerinden oluşamaz. Mümkünse kendi içinde az da olsa anlam barındıran, ögeleri tespit edilebilir cümlelerin ve kelimelerin şiirsel tertibinden oluşan, 144 harfe geldiğinde noktalanan bir edebi metin olmalı.

Not: Yenidenyazımların ilki Peyniraltı Edebiyatı Perec sayısında, 144 harfli bir ikiye çeviri ve ikiye adaptasyonla birlikte yer aldı.

Steven L. Pack, Kısa Bir Cehennem Ziyareti (çev: Yosun Erdem, Çınar Yayınları)

Tüm yaşamını, tanrısının istediği şekilde yaşayan Soren Johansson, öldükten sonra şaşırtıcı biçimde kendini cehennemde bulur. Cehennem sonsuz bir kütüphanedir. Yazar, karanlık mizahın diplerinde yüzerek bir öyle bir cehennem tasviri yapar ki, kahramanımız Soren, cehennemden ve oranın sonsuz iğrenç döngüsünden kurtulmak için kütüphanede kendi hayat hikayesinin yazdığı kitabı bulmak zorundadır. Hikayeyi bitirdikten sonra yazarı stalklamam ve onun bir Mormon olduğunu öğrenmemle tuhaf bir şaşkınlık yaşamıştım. Kitaptaki kahramanımızın cehenneme düşüş öyküsü, konuştuğu iblisin absürtlüğü ve vaziyetin abukluğu okuyanda tuhaf bir etki yaratıyor.

Velhasıl okuyun, 112 sayfalık bir novella. Detaya girersem tadı kaçır. Bir buçuk saatinizi ayırın, pişman olmazsınız.

Can Batukan, İnsan Varsayımı (I) (Sub Press)

Can Batukan, Robotizm kitabını okuduktan sonra radarıma aldığım bir yazar. Olmuşa, olagelene ve geleceğe dair muazzam fikirleri ve çıkarımları var. Mevzubahis metni insanın ne olduğunu ve ne olmadığını, bu lanet türün neden bu kadar kendini beğenmiş ve ayrıcalıklı hissettiğine dair konuları ve problemleri; sosyoloji, psikoloji ve felsefeyle iredelemeye çalışıyor. Bence güzel de yapıyor.

Afşin Kum, Kübra (April Yayıncılık)

Afşin Kum ile ilk tanışmam, Doğan'ın bastığı İstanbul 2099 bilimkurgu seçkisi vesilesi ile olmuştu. Ekmek Parası isimli öyküsünde birbirinden ayrıksı görünen baba oğulun bir lokantadaki buluşmasını ve tasvir ettiği yakın gelecek hoşuma gitmiş olmalı ki, yazara derinlemesine girme arzusuna hasıl olmuşum.

Kübra, günümüzde geçen bir bilimkurgu romanı; bir yapay zeka projesi üzerine çalışan iki genç biliminsanının yarattıkları canavarın bir şekilde tornacı Gökhan'ın telefonu ile temas kurması ve Gökhan'ın kendini peygamber sanmasıyla devam eden bir kitap. Kurgu-bilhassa sonlara doğru- akıcı ve merak uyandırıcı bir biçimde ilerliyor. Yazarın her şeyi açıklama gayreti bazen üslubunu sıradanlaştırır da; büyük resme bakarsak; kitap hoş. Akıyor. Ve bitirdikten sonra üzerine düşünmenizi sağlıyor. Edinin

